

REHMANN, Theodor Bernhard, Duits prelaat, kerkmusicus, muziekpedagoog (Essen-Altenessen 9 februari 1895 - Schleiden / Aken 4 oktober 1963). Rehmann meldde zich in 1914 als student vrijwilliger in de Eerste Wereldoorlog, die hij beëindigde als artillerie-officier. Door de oorlog getroffen besloot hij priester te worden en studeerde theologie in Bonn en Münster. Op 18 februari 1923 werd hij te Keulen tot priester gewijd. Na een jaar dienst als kapelaan in Düsseldorf-Westen werd hij op 23 augustus 1923 benoemd tot kapelmeester aan de Dom in Aken. Hij studeerde nog een jaar musicologie te Regensburg, om op 2 augustus 1925

zijn functie te Aken te beginnen. Tot zijn dood heeft hij die vervuld. In 1939 werd hij professor aan het priesterseminarie en van 1945 tot '55 was hij werkzaam voor de Rooms-Katholieke kerkmuziek aan de Staatliche Hochschule für Musik te Keulen. In 1948 werd hij benoemd tot pauselijk huisprelaat. Samen met prelaat Stephany redde hij in 1944 de Akense Dom van de vernietiging. Hij publiceerde zeer veel over religieuze kerkmuziek, gaf van 1928 tot '38 het Gregoriusblatt uit, componeerde een 35-tal werken, leidde een reeks grammofoonopnamen van koormuziek, organiseerde de Musikfeste in Kloster Steinfeld en maakte talrijke rondreizen met het Aachener Domchor.

Domkapelmeister Rehmann heeft van 1930 af zeventien rondreizen in Vlaanderen georganiseerd. In de oorlog had hij Vlaanderen leren kennen. In de jaren 1920 kwam hij in contact met Vlaamse componisten: eerst E. Hullebroeck, daarna J. van Hoof en mgr. J. van Nuffel. Ontelbare malen heeft hij uitvoeringen geleid van Vlaamse polyfonisten en moderne Vlaamse componisten; van A. Meulemans en J. van Hoof verzorgde hij verscheidene premières. Een benoeming tot buitenlands erelid der Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten te Brussel erkende zijn verdiensten. Ook kwam hij in betrekking met de V.B., vooral met C. Verschaeve, en ook met Dries Devos en Martha van de Walle; nauwe contacten werden gelegd met V. Leemans en Jong Dietschland, er ontstond in Aken een Vlaamse werkgroep. In 1931 organiseerde Rehmann aldaar de Flämische Kunsttage, samen met W. Krings en Jupp Hoven. Hij nodigde Het Vlaamsche Volkstoonel uit, zorgde voor concerten en lezingen en legde de grondslag voor een brede culturele uitwisseling die uitmondde in de stichting in 1936 van de Deutsch-Vlämische Arbeitsgemeinschaft, die oorspronkelijk geen politieke doelstellingen nastreefde. Op het eind van zijn leven was Rehmann nog bezig met plannen om een anthologie van Verschaeve in Duitse vertaling uit te geven.

WERKEN: meestal van musicologische aard. Daarnaast *Die Grundlagen der flämisch-deutschen Kulturbeziehungen*, in *Flämische Kunsttage in Aachen* (1931); - *Von Utrecht bis Innsbruck - Ton und Klang*, in R.P. Oszwald, *Deutsch-Niederländische Symphonie* (1937, p. 119-133).

LITERATUUR: *Capella carolina. Eine Festgabe für Theodor Bernhard Rehmann* (1955); - A. Dumon, *In memoriam Prof. Rehmann*, in *Het Pennoen*, jg. 14 (januari 1964, p. 6); - M.v.d.W. (= M. van de Walle), *Afscheid van Dr. Jupp Hoven*, in *Verschaeviana*, jg. 1 (1972, p. 302-303).

AMANDUS DUMON